

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

13. april 2015

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2015/C 118/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 118/02	Sag C-114/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. februar 2015 — Theodora Hendrika Bouman mod Rijksdienst voor Pensioenen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidshof te Antwerpen — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — forsikring ved alderdom og dødsfald — artikel 46a, stk. 3, litra c) — fastsættelse af ydelser — nationale antikumulationsregler — undtagelse — begrebet »frivillig eller frivillig fortsat forsikring« — national pension i henhold til en tvungen forsikringsordning — mulighed for at anmode om fritagelse for tilslutning i en vis periode — omfanget af en attest, der er udstedt af den kompetente institution i en anden medlemsstat — forordning (EF) nr. 574/72 — artikel 47)	2
2015/C 118/03	Sag C-134/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. februar 2015 — Raytek GmbH og Fluke Europe BV mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — infrarøde termiske kameraer)	3

2015/C 118/04	Sag C-336/13 P: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 12. februar 2015 — Europa-Kommissionen mod IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH (Appel — Kommissionens afgørelse, hvorved der anordnes tilbagebetaling af en finansiel støtte — opfyldelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret — sondring mellem morarenter og udligningsrenter — renteberegning)	3
2015/C 118/05	Sag C-340/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. februar 2015 — bpost SA mod Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — posttjenester — direktiv 97/67/EF — artikel 12 — befordringspligtig virksomhed — mængderabatter — anvendelse på konsolidatorer, der samler postforsendelser — forpligtelse til ikke-diskrimineringstionstegn)	4
2015/C 118/06	Sag C-349/13: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 12. februar 2015 — Minister Finansów mod Oil Trading Poland sp. z o.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — punktafgifter — direktiv 92/12/EØF og 2008/118/EF — anvendelsesområde — mineralolier og energiprodukter — smørelolier, der anvendes til andet end motorbrændstof eller brændsel til opvarmning — ikke omfattet — punktafgift på forbrug af energiprodukter pålagt af en medlemsstat i overensstemmelse med specifikke regler vedrørende ordningen med den harmoniserede punktafgift — begrebet »formaliteter i forbindelse med grænsepassage« — artikel 110 TEUF — kortere betalingsfrist i visse tilfælde for erhvervser i andre medlemsstater end for varer erhvervet på det nationale marked).	4
2015/C 118/07	Sag C-369/13: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. februar 2015 — straffesag mod N.F. Gielen, M. M.J. Geerings, F.A.C. Pruijboom og A.A. Pruijboom (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Oost-Brabant, zittingsplaats's-Hertogenbosch — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — narkotikaprækursorer — overvågning af handel mellem medlemsstaterne — forordning (EF) nr. 273/2004 — overvågning af handel mellem Den Europæiske Union og tredjelande — forordning (EF) nr. 111/2005 — begrebet »registrerede stoffer« — stoffet »Alfa-phenylacetoacetoneitril« (APAAN) — det registrerede stof »1-phenyl-2-propanon« (BMK))	5
2015/C 118/08	Sag C-396/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. februar 2015 Sähköalojen ammattiliitto ry mod Elektrobudowa Spolka Akcyjna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Satakunnan käräjäoikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 56 TEUF og 57 TEUF — direktiv 96/71/EF — artikel 3, 5 og 6 — arbejdstagere, der er ansat af et selskab med hjemsted i medlemsstat A, som udstationeres for at udføre arbejder i medlemsstat B — mindsteløn, der er fastsat i de kollektive overenskomster i medlemsstat B — søgsmålskompetence for en faglig organisation, der har hjemsted i medlemsstat B — lovgivning i medlemsstat A, der forbyder overdragelse til tredjemand af lønkrav).	6
2015/C 118/09	Sag C-531/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. februar 2015 — Marktgemeinde Straßwalchen m.fl. mod Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht — Østrig) (Miljø — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — projekter, der skal eller ikke skal underkastes en vurdering — prøveboringer — punkt 14 i bilag I — begrebet »udvinding af råolie og naturgas i kommercielt øjemed« — pligt til vurdering ved udvinding af en bestemt mængde gas — punkt 2, litra d), i bilag II — begrebet »dybdeboringer« — punkt 1, i bilag III — begrebet »kumulation af projekter«)	7
2015/C 118/10	Sag C-539/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. februar 2015 — Merck Canada Inc., Merck Sharp & Dohme Ltd mod Sigma Pharmaceuticals plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — akten af 2003 om tiltrædelse af Den Europæiske Union — bilag IV — kapitel 2 — den særlige ordning — import af et patenteret lægemiddel — krav om forudgående meddelelse).	8

2015/C 118/11	Sag C-567/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. februar 2015 — Nóra Baczó og János István Vizsnyiczai mod Raiffeisen Bank Zrt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — artikel 7 — realkreditaftale — voldgiftsklausul — urimelighed — forbrugersøgsmål — national processuel bestemmelse — ret, for hvilken indbringes søgsmål med påstand om, at en standardkontrakt erklæres ugyldig, er inkompetent med hensyn til at træffe afgørelse vedrørende påstanden om fastslåelse af urimeligheden af kontraktvilkår indeholdt i samme aftale)	9
2015/C 118/12	Sag C-662/13: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 12. februar 2015 — Surgicare — Unidades de Saúde mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — moms — direktiv 2006/112/EF — fradrag for indgående afgift — transaktioner, der udgør misbrug — national skatteret — særlig national procedure i tilfælde af mistanke om, at der foreligger misbrug på afgiftsområdet — principperne om effektivitet og ækvivalens)	9
2015/C 118/13	Sag C-37/14: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 12. februar 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik (Traktatbrud — statsstøtte — »salgsfremmeplaner« — frugt- og grøntsektoren — støtte, der er ulovlig og uforenelig med det indre marked — tilbagesøgning — manglende gennemførelse)	10
2015/C 118/14	Sag C-48/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. februar 2015 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulatio­nssøgsmål — direktiv 2013/51/Euratom — valg af retsgrundlag — Euratomtraktaten — artikel 31 EA og 32 EA — EUF-traktaten — artikel 192, stk. 1, TEUF — beskyttelse af menneskers sundhed — radioaktive stoffer i drikkevand — retssikkerhed — loyalt samarbejde mellem institutionerne)	11
2015/C 118/15	Sag C-411/14 P: Appel iværksat den 29. august 2014 af Romano Piscioti til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 2. juli 2014 i sag T-403/14, Piscioti mod Kommissionen	11
2015/C 118/16	Sag C-537/14 P: Appel iværksat den 25. november 2014 af Debonair Trading Internacional Ld ^a til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 23. september 2014 i sag T-341/13 — Groupe Léa Nature SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	12
2015/C 118/17	Sag C-610/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Prešov (Slovakiet) den 29. december 2014 — Helena Kolcunová mod Provident Financial s. r. o.	13
2015/C 118/18	Sag C-2/15 SA: Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg indleveret den 9. februar 2015 — ANKO AE mod Europa-Kommissionen	14
2015/C 118/19	Sag C-3/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 8. januar 2015 — Alexandra Stück mod Swiss International Air Lines AG.	14
2015/C 118/20	Sag C-6/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State van België (Belgien) den 12. januar 2015 — TNS Dimarso NV mod Vlaams Gewest	15
2015/C 118/21	Sag C-15/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van Koophandel te Gent (Belgien) den 16. januar 2015 — New Valmar BVBA mod Global Pharmacies Partner Health srl	15
2015/C 118/22	Sag C-18/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 19. januar 2015 — Brisal — Auto Estradas do Litoral SA og KBC Finance Ireland mod Fazenda Pública	16

2015/C 118/23	Sag C-45/15 P: Appel iværksat den 4. februar 2015 af Safa Nicu Sepahan Co. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 25. november 2014 i sag T-384/11, Safa Nicu Sepahan Co. mod Rådet for Den Europæiske Union.	16
2015/C 118/24	Sag C-47/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 6. februar 2015 — Séline Affum (giftenavn Amissah) mod Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d'appel de Douai.	18
2015/C 118/25	Sag C-53/15 P: Appel iværksat den 6. februar 2015 af Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 25. november 2014 i forenede sager T-426/10, T-575/10 og T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías mod Kommissionen	19
2015/C 118/26	Sag C-54/15 P: Appel iværksat den 6. februar 2015 af Trefilerías Quijano, S.A. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 25. november 2014 i forenede sager T-427/10, T-576/10 og T-439/12, Trefilerías Quijano mod Kommissionen	20
2015/C 118/27	Sag C-55/15 P: Appel iværksat den 6. februar 2015 af Trenzás y Cables de Acero PSC, S.L. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 25. november 2014 i de forenede sager T-428/10 og T-577/10 samt sag T-441/12, Trenzás y Cables de Acero mod Kommissionen.	20
2015/C 118/28	Sag C-56/15 P: Appel iværksat den 6. februar 2015 af Global Steel Wire, S.A. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 25. november 2014 i de forenede sager T-429/10 og T-578/10 samt sag T-438/12, Global Steel Wire mod Kommissionen	21
 Retten		
2015/C 118/29	Sag T-257/11: Rettens dom af 26. februar 2015 — Pangyrus mod KHIM — RSVP Design (COLOURBLIND) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket COLOURBLIND — ordtegnet COLOURBLIND — absolut registreringshindring — ond tro foreligger ikke — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ingen erhvervmæssig anvendelse af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009)	23
2015/C 118/30	Sag T-652/11: Rettens dom af 26. februar 2015 — Sabbagh mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — åbenbart urigtigt skøn — ansvar uden for kontraktforhold)	23
2015/C 118/31	Sag T-135/12: Rettens dom af 26. februar 2015 — Frankrig mod Kommissionen (Statsstøtte — pensioner — støtte vedrørende reform af finansieringen af pensioner til tjenestemandsansatte i France Télécom — nedsættelse af den modydelse, som France Télécom skal betale til staten — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked på visse betingelser — fordel)	24
2015/C 118/32	Sag T-385/12: Rettens dom af 26. februar 2015 — Orange mod Kommissionen (Statsstøtte — pensioner — støtte vedrørende reform af finansieringen af pensioner til tjenestemandsansatte i France Télécom — nedsættelse af den modydelse, der skal betales til staten af France Télécom — afgørelse, der under visse betingelser erklærer støtten forenelig med det indre marked — fordel — selektiv karakter — konkurrencebegrænsning — ret til forsvar)	25
2015/C 118/33	Sag T-257/13: Rettens dom af 25. februar 2015 — Polen mod Kommissionen (EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, som er udelukket fra finansiering — udvikling af landdistrikterne — udgifter afholdt af Polen — artikel 7 i forordning (EF) nr. 1258/1999 — artikel 31 i forordning (EF) nr. 1290/2005 — kontrollens effektivitet — begrundelsespligt — subsidiaritetsprincipet)	26

2015/C 118/34	Sag T-365/13: Rettens dom af 26. februar 2015 — Litauen mod Kommissionen (EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — foranstaltninger til udvikling af landdistrikter — »naturbetingede ulemper« og miljøvenligt landbrug — kontrollens tilstrækkelighed — faste finansielle korrektioner — proportionalitet)	26
2015/C 118/35	Sag T-388/13: Rettens dom af 26. februar 2015 — Costa Crociere mod KHIM — Guerlain (SAMSARA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket SAMSARA — tidligere EF-ordmærke SAMSARA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009)	27
2015/C 118/36	Sag T-713/13: Rettens dom af 26. februar 2015 — 9Flats mod KHIM — Tibesoca (9flats.com) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket 9flats.com — det ældre nationale figurmærke 50flats — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	28
2015/C 118/37	Sag T-261/14 P: Rettens dom af 25. februar 2015 — Walton mod Kommissionen »Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — afvisning af sagen i første instans — den midlertidigt ansattes opsigelse af sin stilling — Kommissionens fordring på appellanten som følge af dennes opsigelse — retskraft — afgørelser, som er blevet endelige, da de ikke er blevet indbragt for en domstol«	28
2015/C 118/38	Sag T-814/14: Sag anlagt den 17. december 2014 — Banco Espirito Santo mod Kommissionen	29
2015/C 118/39	Sag T-8/15: Sag anlagt den 8. januar 2015 — Auyantepui Corp. mod KHIM — Magda Rose (Mr Jones)	31
2015/C 118/40	Sag T-26/15 P: Appel iværksat den 20. januar 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. november 2014 i sag F-2/12, Hristov mod Kommissionen og EMA	32
2015/C 118/41	Sag T-27/15 P: Appel iværksat den 20. januar 2015 af Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) til prøvelse af Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. november 2014 i sag F-2/12, Hristov mod Kommissionen og EMA	32
2015/C 118/42	Sag T-51/15: Sag anlagt den 3. februar 2015 — PAN Europe mod Kommissionen	33
2015/C 118/43	Sag T-56/15: Sag anlagt den 2. februar 2015 — Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mod KHIM (Brauwelt)	34
2015/C 118/44	Sag T-57/15: Sag anlagt den 4. februar 2015 — Trajektna luka Split mod Kommissionen.	35
2015/C 118/45	Sag T-58/15: Sag anlagt den 4. februar 2015 — Ludwig Bertram mod KHIM — Seni Vita (Sanivita) .	36
2015/C 118/46	Sag T-67/15: Sag anlagt den 12. februar 2015 — Polo Club mod KHIM — Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN)	36
2015/C 118/47	Sag T-70/15: Sag anlagt den 12. februar 2015 — Trajektna luka Split mod Kommissionen.	37
2015/C 118/48	Sag T-71/15: Sag anlagt den 12. februar 2015 — Jaguar Land Rover mod KHIM — Nissan Jidosha (Land Glider)	38
2015/C 118/49	Sag T-73/15: Sag anlagt den 17. februar 2015 — Aston Martin Lagonda mod KHIM (gengivelse af et gitter anbragt på forenden af et motorkøretøj).	39

2015/C 118/50	Sag T-75/15: Sag anlagt den 17. februar 2015 — ROD Leichtmetallräder mod KHIM — Rodi TR (ROD)	39
2015/C 118/51	Sag T-77/15: Sag anlagt den 12. februar 2015 — Tronios Group International mod KHIM — British Sky Broadcasting Group (SkyTec)	40
2015/C 118/52	Sag T-79/15: Sag anlagt den 18. februar 2015 — Olympus Medical Systems mod KHIM (3D)	41
2015/C 118/53	Sag T-81/15: Sag anlagt den 20. februar 2015 — Facchinello mod KHIM — Olimpia Splendid (Synthesis)	41
2015/C 118/54	Sag T-84/15: Sag anlagt den 18. februar 2015 — Laboratorios Thea mod KHIM — Sebapharma (Sebacur)	42
2015/C 118/55	Sag T-85/15: Sag anlagt den 19. februar 2015 — Alfa Wassermann Hungary mod KHIM — Pharma Mar (YLOELIS)	43
2015/C 118/56	Sag T-89/15: Sag anlagt den 23. februar 2015 — Niagara Bottling mod KHIM (NIAGARA)	44
2015/C 118/57	Sag T-90/15: Sag anlagt den 18. februar 2015 — Schoeller Corporation mod KHIM — Sqope (SCOPE)	44
	Retten for EU-Personalesager	
2015/C 118/58	Sag F-9/15: Sag anlagt den 23. januar 2015 — ZZ mod EMA	46

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2015/C 118/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 107 af 30.3.2015

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 96 af 23.3.2015

EUT C 89 af 16.3.2015

EUT C 81 af 9.3.2015

EUT C 73 af 2.3.2015

EUT C 65 af 23.2.2015

EUT C 56 af 16.2.2015

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. februar 2015 — Theodora Hendrika Bouman mod Rijksdienst voor Pensioenen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidshof te Antwerpen — Belgien)

(Sag C-114/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — forsikring ved alderdom og dødsfald — artikel 46a, stk. 3, litra c) — fastsættelse af ydelser — nationale antikumulationsregler — undtagelse — begrebet »frivillig eller frivillig fortsat forsikring« — national pension i henhold til en tvungen forsikringsordning — mulighed for at anmode om fritagelse for tilslutning i en vis periode — omfanget af en attest, der er udstedt af den kompetente institution i en anden medlemsstat — forordning (EF) nr. 574/72 — artikel 47)

(2015/C 118/02)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Theodora Hendrika Bouman

Sagsøgt: Rijksdienst voor Pensioenen

Konklusion

Artikel 46a, stk. 3, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1992/2006 af 18. december 2006, skal fortolkes således, at den omfatter den del af en ydelse, der følger af en forsikringsperiode, i hvilken den pågældende havde ret til at opnå en fritagelse for tilslutning til den tvungne forsikring, såfremt en sådan tilslutning i den pågældende periode påvirker størrelsen af socialsikringsydelsen.

⁽¹⁾ EUT C 147 af 25.5.2013

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. februar 2015 — Raytek GmbH og Fluke Europe BV mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-134/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — den fælles toldtarif — tarifering — kombineret nomenklatur — infrarøde termiske kameraer)

(2015/C 118/03)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raytek GmbH og Fluke Europe BV

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Konklusion

En gennemgang af det forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Kommissionens forordning (EU) nr. 314/2011 af 30. marts 2011 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 18.5.2013.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 12. februar 2015 — Europa-Kommissionen mod IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH

(Sag C-336/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — Kommissionens afgørelse, hvorved der anordnes tilbagebetaling af en finansiel støtte — opfyldelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret — sondring mellem morarenter og udligningsrenter — renteberegning)

(2015/C 118/04)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved F. Dintilhac, G. Wilms og G. Zavvos, som befuldmægtigede)

Den anden part i appellsagen: IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH (ved Rechtsanwalt C. Pitschas)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Rets dom IPK International mod Kommissionen (T-671/11, EU:T:2013:163) ophæves, for så vidt som den anordner, at de morarenter, som Europa-Kommissionen skylder IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH, fastsættes på grundlag af hovedkravet forhøjet med de renter, der var påløbet forinden.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) De morarenter, som Europa-Kommissionen skylder IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH, skal alene beregnes på grundlag af hovedkravet.

- 4) Kommissionen og IPK International — World Tourism Marketing Consultants GmbH bærer deres egne omkostninger for denne instans.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. februar 2015 — bpost SA mod Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-340/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — posttjenester — direktiv 97/67/EF — artikel 12 — befordringspligtig virksomhed — mængderabatter — anvendelse på konsolidatorer, der samler postforsendelser — forpligtelse til ikke-diskrimineringstegn)

(2015/C 118/05)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: bpost SA

Sagsøgt: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Konklusion

Princippet om ikke-diskriminering med hensyn til takster i artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en ordning med en mængderabat pr. afsender som den i hovedsagen omhandlede.

⁽¹⁾ EUT C 233 af 10.8.2013.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 12. februar 2015 — Minister Finansów mod Oil Trading Poland sp. z o.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-349/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — punktafgifter — direktiv 92/12/EØF og 2008/118/EF — anvendelsesområde — mineralolier og energiprodukter — smørelolier, der anvendes til andet end motorbrændstof eller brændsel til opvarmning — ikke omfattet — punktafgift på forbrug af energiprodukter pålagt af en medlemsstat i overensstemmelse med specifikke regler vedrørende ordningen med den harmoniserede punktafgift — begrebet »formaliteter i forbindelse med grænsepassage« — artikel 110 TEUF — kortere betalingsfrist i visse tilfælde for erhvervelser i andre medlemsstater end for varer erhvervet på det nationale marked)

(2015/C 118/06)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister Finansów

Sagsøgt: Oil Trading Poland sp. z o.o.

Konklusion

Artikel 3, stk. 3, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed og artikel 1, stk. 3, i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at varer, der ikke henhører under anvendelsesområdet for disse direktiver, såsom smøreolier, der anvendes til andet end motorbrændstof og brændsel til opvarmning, pålægges en afgift reguleret ved bestemmelser, som er identiske med bestemmelserne for ordningen med den harmoniserede punktafgift som omhandlet i de pågældende direktiver, når den omstændighed, at disse varer pålægges denne afgift, ikke medfører formaliteter i forbindelse med grænsepassage inden for rammerne af samhandelen mellem medlemsstater.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 21.9.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 12. februar 2015 — straffesag mod N.F. Gielen, M.M.J. Geerings, F.A.C. Pruijboom og A.A. Pruijboom (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Oost-Brabant, zittingsplaats's-Hertogenbosch — Nederlandene)

(Sag C-369/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — narkotikaprækursorer — overvågning af handel mellem medlemsstaterne — forordning (EF) nr. 273/2004 — overvågning af handel mellem Den Europæiske Union og tredjelande — forordning (EF) nr. 111/2005 — begrebet »registrerede stoffer« — stoffet »Alfa-phenylacetoacetonitril« (APAAN) — det registrerede stof »1-phenyl-2-propanon« (BMK))

(2015/C 118/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Oost-Brabant, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Part i hovedsagen

N.F. Gielen, M.M.J. Geerings, F.A.C. Pruijboom og A.A. Pruijboom

Konklusion

Artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 273/2004 af 11. februar 2004 om narkotikaprækursorer og i Rådets forordning (EF) nr. 111/2005 af 22. december 2004 om regler for overvågning af handel med narkotikaprækursorer mellem Fællesskabet og tredjelande skal fortolkes således, at klassificeringen som »registrerede stoffer« i disse bestemmelsers forstand ikke finder anvendelse på et stof som Alfa-phenylacetoacetonitril, der ikke er omfattet af bilag I til forordning nr. 273/2004 eller af bilaget til forordning nr. 111/2005, heller ikke selv om stoffet ved hjælp af let anvendelige eller økonomisk fordelagtige midler som omhandlet i disse forordninger let kan omdannes til et stof, der er opført i nævnte bilag.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 12. februar 2015 Sähköalojen ammattiliitto ry mod Elektrobudowa Spolka Akcyjna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Satakunnan käräjäoikeus — Finland)

(Sag C-396/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 56 TEUF og 57 TEUF — direktiv 96/71/EF — artikel 3, 5 og 6 — arbejdstagere, der er ansat af et selskab med hjemsted i medlemsstat A, som udstationeres for at udføre arbejder i medlemsstat B — mindsteløn, der er fastsat i de kollektive overenskomster i medlemsstat B — søgsmålskompetence for en faglig organisation, der har hjemsted i medlemsstat B — lovgivning i medlemsstat A, der forbyder overdragelse til tredjemand af lønkrav)

(2015/C 118/08)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Satakunnan käräjäoikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sähköalojen ammattiliitto ry

Sagsøgt: Elektrobudowa Spolka Akcyjna

Konklusion

- 1) Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser, fortolket i lyset af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for, at lovgivning i den medlemsstat, hvor en virksomhed, der har udstationeret arbejdstagere på en anden medlemsstats område, har hjemsted, i medfør af hvilken det er forbudt at overdrage krav, der hidrører fra ansættelsesforhold, kan hindre, at en fagforening som Sähköalojen ammattiliitto ry anlægger et søgsmål for en ret i den sidstnævnte af disse medlemsstater, i hvilken arbejdet udføres, med henblik på inddrivelse på vegne af de udstationerede arbejdstagere af lønkrav, der angår mindsteløn som omhandlet i direktiv 96/71, og som er blevet overdraget til fagforeningen, idet denne overdragelse er i overensstemmelse med gældende ret i den sidstnævnte medlemsstat.
- 2) Artikel 3, stk. 1 og 7, i direktiv 96/71 skal i lyset af artikel 56 TEUF og 57 TEUF fortolkes således, at:
 - den ikke er til hinder for, at mindstetimelønnen og/eller mindsteakkordlønnen beregnes på grundlag af arbejdstagernes indplacering i lønklasser i henhold til de relevante kollektive overenskomster i værtsmedlemsstaten, forudsat at denne beregning og indplacering foretages efter regler, som er bindende og gennemsigtige, hvilket det påhviler den nationale ret at efterprøve
 - dagpenge som de i hovedsagen omhandlede skal betragtes som en del af mindstelønnen på samme vilkår som dem, der gælder for, at sådanne dagpenge indgår i den mindsteløn, der udbetales til lokale arbejdstagere i forbindelse med, at de udstationeres inden for den berørte medlemsstat
 - en godtgørelse for den daglige transporttid, der udbetales til arbejdstagerne på betingelse af, at deres daglige transporttid til og fra arbejdsstedet er på over en time, skal betragtes som en del af de udstationerede arbejdstagernes mindsteløn, for så vidt som denne betingelse er opfyldt, hvilket det påhviler den nationale ret at efterprøve
 - afholdelse af udgifterne til de berørte arbejdstagernes logi ikke skal betragtes som et element, der indgår i deres mindsteløn

- en ydelse i form af spisebilletter, der udleveres til de nævnte arbejdstagere, ikke skal betragtes som en del af deres mindsteløn, og
- de feriepenge, som skal ydes de udstationerede arbejdstagere i forbindelse med det mindste antal betalte feriedage pr. år, svarer til den mindsteløn, som arbejdstagerne har ret til under referenceperioden.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. februar 2015 — Marktgemeinde Straßwalchen m.fl. mod Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht — Østrig)

(Sag C-531/13) ⁽¹⁾

(Miljø — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — projekter, der skal eller ikke skal underkastes en vurdering — prøveboringer — punkt 14 i bilag I — begrebet »udvinding af råolie og naturgas i kommercielt øjemed« — pligt til vurdering ved udvinding af en bestemt mængde gas — punkt 2, litra d), i bilag II — begrebet »dybdeboringer« — punkt 1, i bilag III — begrebet »kumulation af projekter«)

(2015/C 118/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Marktgemeinde Straßwalchen, Heinrich Kornhuber, Helga Kornhuber, Karoline Pöckl, Heinze Kornhuber, Marianne Kornhuber, Wolfgang Kornhuber, Andrea Kornhuber, Alois Herzog, Elfriede Herzog, Katrin Herzog, Stefan Asen, Helmut Zopf, Ingrid Zopf, Silvia Zopf, Daniel Zopf, Maria Zopf, Anton Zopf sen., Paula Loibichler, Theresa Baumann, Josep Schindlauer, Christine Schindlauer, Barbara Schindlauer, Bernhard Schindlauer, Alois Mayrhofer, Daniel Mayrhofer, Georg Rindberger, Maria Rindlberger, Georg Rindlberger sen., Max Herzog, Romana Herzog, Michael Herzog, Markus Herzog, Marianne Herzog, Max Herzog sen., Helmut Lettner, Maria Lettner, Anita Lettner, Alois Lettner sen., Christian Lettner, Sandra Lettner, Anton Nagelseder, Amalie Nagelseder, Josef Nagelseder, Gabriele Schachinger, Thomas Schachinger, Andreas Schinagl, Michaela Schinagl, Lukas Schinagl, Michael Schinagl, Maria Schinagl, Josef Schinagl, Johann Mayr, Christine Mayr, Martin Mayr, Christian Mayr, Johann Mayr sen., Gerhard Herzog, Anton Mayrhofer og Siegfried Zieher

Sagsøgt: Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

Procesdeltager: Rohöl-Aufsuchungs AG

Konklusion

- 1) Punkt 14 i bilag I til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009, skal fortolkes således, at en efterforskningsboring, såsom den i hovedsagen omhandlede, hvorunder der påtænkes gennemført en prøveproduktion af naturgas og råolie med henblik på vurdering af rentabiliteten af en forekomst, ikke er omfattet af denne bestemmelses anvendelsesområde

- 2) Artikel 4, stk. 2, i direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 2009/31, sammenholdt med punkt 2, litra d), i bilag II til dette direktiv, skal fortolkes således, at pligten til at foretage en vurdering af indvirkningen på miljøet af en dybdeboring, såsom den efterforskningsboring, der er omhandlet i hovedsagen, kan følge af denne bestemmelse. De kompetente nationale myndigheder skal således foretage en særlig undersøgelse af, om der under hensyntagen til kriterierne i bilag III til direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 2009/31, skal foretages en vurdering af indvirkningen på miljøet. I denne forbindelse skal det navnlig undersøges, om efterforskningsboringerne indvirkninger på miljøet som følge af indvirkningerne fra andre projekter kan være større, end hvis sådanne projekter ikke fandtes. Denne vurdering må ikke være afhængig af kommunegrænser.

⁽¹⁾ EUT C 15 af 18.1.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. februar 2015 — Merck Canada Inc., Merck Sharp & Dohme Ltd mod Sigma Pharmaceuticals plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-539/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — akten af 2003 om tiltrædelse af Den Europæiske Union — bilag IV — kapitel 2 — den særlige ordning — import af et patenteret lægemiddel — krav om forudgående meddelelse)

(2015/C 118/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Merck Canada Inc., Merck Sharp & Dohme Ltd

Sagsøgt: Sigma Pharmaceuticals plc

Konklusion

- 1) Andet afsnit i den særlige ordning i kapitel 2 i bilag IV til akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyprens, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, skal fortolkes således, at det ikke pålægger indehaveren af eller den adkomstberettigede til et patent eller et supplerende beskyttelsescertifikat at tilkendegive sin hensigt om at anfægte den påtænkte import, inden den pågældende påberåber sig sine rettigheder i henhold til den særlige ordnings første afsnit. Hvis indehaveren imidlertid ikke anfægter importen inden for den frist på en måned, som er foreskrevet i denne ordnings andet afsnit, kan den person, som påtænker at gennemføre importen, lovligt anmode de kompetente myndigheder om tilladelse til at importere dette produkt og i givet fald importere og markedsføre det. Den særlige ordning fratager således indehaveren muligheden for at påberåbe sig sine rettigheder i henhold til den særlige ordnings første afsnit over for den import og markedsføring af lægemidlet, som fandt sted, inden denne hensigt blev tilkendegivet.
- 2) Den særlige ordnings andet afsnit skal fortolkes således, at meddelelsen skal rettes til indehaveren af eller den adkomstberettigede til patentet eller det supplerende beskyttelsescertifikat, hvorved dette begreb omfatter enhver person, der lovligt råder over de rettigheder, som er tildelt indehaveren af patentet eller det supplerende beskyttelsescertifikat.
- 3) Den særlige ordnings andet afsnit skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke forpligter den person, som har til hensigt at importere eller markedsføre det omhandlede lægemiddel, til selv at foretage meddelelsen, forudsat at denne person tydeligt kan identificeres i meddelelsen.

⁽¹⁾ EUT C 9 af 11.1.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. februar 2015 — Nóra Baczó og János István Vizsnyiczai mod Raiffeisen Bank Zrt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn)

(Sag C-567/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — artikel 7 — realkreditaftale — voldgiftsklausul — urimelighed — forbrugersøgsmål — national processuel bestemmelse — ret, for hvilken indbringes søgsmål med påstand om, at en standardkontrakt erklæres ugyldig, er inkompetent med hensyn til at træffe afgørelse vedrørende påstanden om fastslåelse af urimeligheden af kontraktvilkår indeholdt i samme aftale)

(2015/C 118/11)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Nóra Baczó og János István Vizsnyiczai

Sagsøgt: Raiffeisen Bank Zrt

Konklusion

Artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national retsplejeregulering, hvorefter en lokalret, der er kompetent til at træffe afgørelse i et søgsmål, som er anlagt af en forbruger, med påstand om, at en standardkontrakt erklæres ugyldig, ikke er kompetent til at tage stilling til forbrugerens påstand om fastslåelse af urimeligheden af kontraktvilkårene i samme aftale, medmindre det viser sig, at den omstændighed, at lokalretten erklærer sig inkompetent, medfører processuelle ulemper, der kan gøre det uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der er tillagt forbrugeren i henhold til Den Europæiske Unions retsorden. Det tilkommer den nationale ret at foretage de nødvendige efterprøvelser i denne forbindelse.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 8.3.2014.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 12. februar 2015 — Surgicare — Unidades de Saúde mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-662/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — moms — direktiv 2006/112/EF — fradrag for indgående afgift — transaktioner, der udgør misbrug — national skatteret — særlig national procedure i tilfælde af mistanke om, at der foreligger misbrug på afgiftsområdet — principperne om effektivitet og ækvivalens)

(2015/C 118/12)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Surgicare — Unidades de Saúde SA

Sagsøgt: Fazenda Pública

Konklusion

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en forudgående og obligatorisk anvendelse af en national, administrativ procedure som den, der er fastsat i artikel 63 i Código de Procedimento e de Processo Tributário (lov om proces og skattesager), i et tilfælde, hvor skattemyndigheden har mistanke om, at der foreligger misbrug.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 15.3.2014.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 12. februar 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-37/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — statsstøtte — »salgsfremmeplaner« — frugt- og grøntsektoren — støtte, der er ulovlig og uforenelig med det indre marked — tilbagesøgning — manglende gennemførelse)

(2015/C 118/13)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved J. Bousin, G. de Bergues og D. Colas, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 288, stk. 4, TEUF og artikel 2, 3 og 4 i Kommissionens beslutning 2009/402/EF af 28. januar 2009 om salgsfremmeplanerne for frugt og grøntsager indført i Frankrig [C 29/05 (ex NN 57/05)], idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet alle de foranstaltninger, som er nødvendige for hos modtagerne at tilbagesøge den statsstøtte, som er erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked i nævnte beslutnings artikel 1, og idet den ikke inden for den fastsatte frist har meddelt Europa-Kommissionen de oplysninger, der er opregnet i denne beslutnings artikel 4.
- 2) Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 7.4.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. februar 2015 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-48/14) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — direktiv 2013/51/Euratom — valg af retsgrundlag — Euratomtraktaten — artikel 31 EA og 32 EA — EUF-traktaten — artikel 192, stk. 1, TEUF — beskyttelse af menneskers sundhed — radioaktive stoffer i drikkevand — retssikkerhed — loyalt samarbejde mellem institutionerne)

(2015/C 118/14)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio og J. Rodrigues, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved O. Segnana og R. Liudvinaviciute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Tjekkiske Republik (ved: M. Smolek og E. Ruffer, som befuldmægtigede), Den Franske Republik (ved: G. de Bergues, D. Colas og N. Rouam, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved: P. Van Nuffel og M. Patakia, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Europa-Parlamentet betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik, Den Franske Republik og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 7.4.2014.

Appel iværksat den 29. august 2014 af Romano Pisciotti til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 2. juli 2014 i sag T-403/14, Pisciotti mod Kommissionen

(Sag C-411/14 P)

(2015/C 118/15)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Romano Pisciotti (ved advokat M. Maresca)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Ved kendelse af 28. januar 2015 har Domstolen (Anden Afdeling) forkastet appellen og besluttet, at Romano Pisciotti bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 25. november 2014 af Debonair Trading Internacional Ld^a til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 23. september 2014 i sag T-341/13 — Groupe Léa Nature SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-537/14 P)

(2015/C 118/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Debonair Trading Internacional Ld^a (ved advokat D. Selden og barrister T. Alkin)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Groupe Léa Nature SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Afgørelsen, der annullerer appelkammerets afgørelse, ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling, idet det præciseres, at det skal fastslås, at der er lighed mellem de omtvistede varemærker.
- Indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger såvel for Retten som for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Appellanten har fremsat to anbringender, nemlig tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i EF-varemærkeforordningen ⁽¹⁾. Sammenfattende gør appellanten gældende, at Retten har undladt at anvende fast retspraksis i sin efterprøvelse af de omtvistede varemærker med det resultat, at den med urette har fastslået, at varemærkerne er helt forskellige.
2. Det gøres for det første gældende, at Retten, idet den havde fundet, at varemærkerne havde fonetisk lighed på grund af den fælles bestanddel »so«, skulle have fastslået, at varemærkerne i det mindste overordnet set lignede hinanden. Rettens konklusion om, at de på trods af det fælles fonetiske element var forskellige, var resultatet af en manglende anvendelse af fast retspraksis om arten af og graden af den lighed, som kræves ved anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5.
3. Det gøres for det andet gældende, at Retten, idet den havde fastslået, at varemærkerne havde fonetisk lighed, skulle have fastslået, at de i det væsentlige af de samme grunde også havde visuel lighed [og derfor så meget desto mere lighed som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5]. Rettens konklusion om, at de på trods af den fælles visuelle bestanddel »so« var visuelt forskellige, var resultatet af en manglende anvendelse af fast retspraksis ved efterprøvelsen af den visuelle indvirkning af bestanddelen »so« i varemærkerne.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Prešov (Slovakiet) den 29. december 2014 — Helena Kolcunová mod Provident Financial s. r. o.

(Sag C-610/14)

(2015/C 118/17)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Prešov

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Helena Kolcunová

Sagsøgt: Provident Financial s. r. o.

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (herefter »direktiv 93/13«) ⁽¹⁾ fortolkes således, at tjenesteydelsen om sikkerhed for afdrag på forbrugerkredit, hvis genstand er kontantopkrævningen af forbrugers afdrag på kreditten, repræsenterer tjenesteydelsens hovedgenstand i forbrugerkreditten, eller er den omhandlede sikkerhed hovedgenstanden i en specifik aftale?
2. Skal Rådets direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit ⁽²⁾, som ændret og suppleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/7/EF af 16. februar 1998 ⁽³⁾, fortolkes således, at ÅOP også inkluderer vederlaget for kontantopkrævningen af afdragene på kreditten eller en del heraf, såfremt vederlaget overstiger de nødvendige omkostninger for denne accessoriske tjenesteydelse betydeligt, og skal direktivets artikel 14 fortolkes således, at bestemmelserne om ÅOP omgås, såfremt vederlaget for den accessoriske tjenesteydelse overstiger omkostningerne herfor betydeligt og ikke er medtaget i ÅOP?
3. Skaldirektiv 93/13 fortolkes således, at kravet om gennemsigtighed af en accessorisk tjenesteydelse (såfremt der i praksis er tale om en accessorisk tjenesteydelse og ikke om prisen/vederlaget for kreditten), for hvilken administrative udgifter betales, anses for opfyldt, såfremt prisen for denne administrative tjenesteydelse er klar og forståelig (administrative udgifter), selv om genstanden for den tjenesteydelse, som svarer til denne administrative tjenesteydelse, ikke er specificeret?
4. Skal artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 fortolkes således, at den omstændighed alene, at de administrative udgifter er medtaget ved beregningen af ÅOP, indebærer, at der er tale om prisen/vederlaget for kreditten, og er dette da til hinder for domstolsprøvelse heraf i henhold til dette direktiv?
5. Såfremt det tredje spørgsmål besvares med, at genstanden for den administrative tjenesteydelse, for hvilken de administrative udgifter skal betales, er tilstrækkeligt gennemsigtig, repræsenterer den administrative tjenesteydelse, med alle sine potentielle byrder, da forbrugerkreditens hovedgenstand?
6. Skal artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 fortolkes således, at prisen/vederlaget for kreditten i henhold til dette direktiv ikke blot omfatter renterne men også kreditgiverens udgifter (hvis de allerede er omfattet af aftalen, de generelle salgsvilkår eller tariffen), og kan disse udgifter, herunder kredittens eventuelle pris/vederlag, da ikke være genstand for domstolsprøvelse for så vidt angår udgifternes proportionalitet i forhold til den tjenesteydelse, for hvilken de skal betales?

⁽¹⁾ EFT L 95, s. 29.

⁽²⁾ EFT 1987 L 42, s. 48.

⁽³⁾ EFT L 101, s. 17.

**Begæring om bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg indleveret den 9. februar 2015 — ANKO
AE mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-2/15 SA)

(2015/C 118/18)

Processprog: græsk

Parter

Rekvirenten: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (ved avvocato B. Christianos)

Rekvisitus: Europa-Kommissionen

Rekvirentens påstande

- »ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias« gives bemyndigelse til at foretage arrest eller udlæg i Kommissionens aktiver i Grækenland, med henblik på opfyldelse af kravet på 6 752,74 EUR, med tillæg af morarenter beregnet fra den 12. august 2010 og indtil fuldstændig betaling sker, til en årlig sats på 1 %.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 8. januar
2015 — Alexandra Stück mod Swiss International Air Lines AG**

(Sag C-3/15)

(2015/C 118/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alexandra Stück

Sagsøgt: Swiss International Air Lines AG

Præjudicielt spørgsmål

Skal aftalen mellem Det Schweiziske Forbund og Det Europæiske Fællesskab af 21. juni 1999 om luftfart ⁽¹⁾, som affattet i afgørelse nr. 2/2010 vedtaget af Luftfartsudvalget Fællesskabet/Schweiz den 26. november 2010 ⁽²⁾, fortolkes således, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 ⁽³⁾ i henhold til sin artikel 3, stk. 1, litra b), også gælder for passagerer, som afrejser fra en lufthavn, der er beliggende i et tredjeland, til en lufthavn, der er beliggende Schweiz, med et schweizisk luftfartsselskab?

⁽¹⁾ EFT L 114, s. 73.

⁽²⁾ Afgørelse nr. 2/2010 truffet af Luftfartsudvalget Fællesskabet/Schweiz, der er oprettet i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart af 26. november 2010 om erstatning af bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart (EUT L 347, s. 54).

⁽³⁾ EFT L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State van België (Belgien) den 12. januar 2015 — TNS Dimarso NV mod Vlaams Gewest

(Sag C-6/15)

(2015/C 118/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TNS Dimarso NV

Sagsøgt: Vlaams Gewest

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 53, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF⁽¹⁾ af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter alene og sammenholdt med rækkevidden af de EU-retlige principper om lighed og gennemsigtighed i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter fortolkes således, at den ordregivende myndighed, såfremt kontrakten skal tildeles den bydende, der ud fra den ordregivende myndigheds synspunkt har afgivet det økonomisk mest fordelagtige tilbud, altid er forpligtet til på forhånd at fastsætte den bedømmelsesmetode eller de vægtningsregler, som uanset forudseelighed, brug i almindelighed eller rækkevidde, vil blive lagt til grund for bedømmelsen af tilbuddene i henhold til kriterierne eller underkriterierne for tildeling af kontrakten, og optage dem i udbudsbekendtgørelsen,
- 2) eller, såfremt der ikke gælder en sådan generel forpligtelse, findes der omstændigheder såsom blandt andet rækkevidden, manglen på forudseelighed eller ingen brug i almindelighed af disse vægtningsregler, hvorunder denne forpligtelse alligevel gælder?

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van Koophandel te Gent (Belgien) den 16. januar 2015 — New Valmar BVBA mod Global Pharmacies Partner Health srl

(Sag C-15/15)

(2015/C 118/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van Koophandel te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: New Valmar BVBA

Sagsøgt: Global Pharmacies Partner Health srl

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 45 TEUF fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en lovgivning i en delstatsenhed af en medlemsstat, såsom in casu Vlaamse Gemeenschap i forbundsstaten Belgien, hvorefter enhver virksomhed, der har sit driftssted på denne enheds område, i henhold til artikel 52 i lovene af 18. juli 1966 om brug af sprog i forvaltningssager (Belgisch Staatsblad af 2.8.1966) i forbindelse med dekret af 19. juli 1973 fra Vlaamse Gemeenschap (Belgisch Staatsblad af 6.9.1973) er pålagt en pligt til at udstede fakturaer af grænseoverskridende karakter udelukkende på denne delstatsenheds officielle sprog, idet tilsidesættelse heraf medfører fakturaernes ugyldighed, som fastslås af retten af egen drift?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 19. januar 2015 — Brisal — Auto Estradas do Litoral SA og KBC Finance Ireland mod Fazenda Pública

(Sag C-18/15)

(2015/C 118/22)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Brisal — Auto Estradas do Litoral SA og KBC Finance Ireland

Sagsøgt: Fazenda Pública

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 56 TEUF til hinder for en national skattelovgivning, hvorved bestemmes, at finansielle institutioner, der ikke er hjemmehørende i Portugal, er skattepligtige for de renteindtægter, som er oppebåret på dette territorium, ved indeholdelse af en endelig kildeskat med en fast sats på 20 % (eller en lavere sats, såfremt der foreligger en dobbeltbeskatningsoverenskomst), der finder anvendelse på bruttoindtægterne — uden at der kan foretages fradrag for erhvervsudgifter, der er direkte forbundet med den udøvede finansielle virksomhed — hvorimod de af hjemmehørende finansielle institutioner indtjente renter medregnes i den samlede skattepligtige indkomst, hvorved der ved fastsættelsen af fortjenesten med henblik på selskabsbeskatningen foretages fradrag af de udgifter, der er forbundet med den udøvede virksomhed, således at der på nettorenteindtægterne anvendes den almindelige rentesats på 25 %?
- 2) Gælder dette forbud også, når det fastslås, at de hjemmehørende finansielle institutioners beskatningsgrundlag — efter fradrag for de finansieringsomkostninger, der er forbundet med renteindtægter, eller de udgifter, som har en direkte økonomisk forbindelse med disse indtægter — er eller kan være pålagt en højere skat end den kildeskat, som er indeholdt i de ikke-hjemmehørende institutioners bruttoomsætning?
- 3) Kan de omkostninger til finansiering, der er forbundet med den ydede långivning, eller de udgifter, som har en direkte økonomisk forbindelse med de oppebårne renteindtægter, påvises ved anvendelse af de oplysninger, der leveres af EURIBOR (»Euro Interbank Offered Rate«) eller LIBOR (»London Interbank Offered Rate«) — enheder for de gennemsnitlige renter, der benyttes ved finansiering mellem bankerne, og som bankerne benytter ved udøvelsen af deres virksomhed?

Appel iværksat den 4. februar 2015 af Safa Nicu Sepahan Co. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 25. november 2014 i sag T-384/11, Safa Nicu Sepahan Co. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-45/15 P)

(2015/C 118/23)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Safa Nicu Sepahan Co. (ved avocat A. Bahrami)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1. Den dom, som Retten afsagde den 25. november 2014 i sag T-384/11, ophæves delvist, for så vidt som Retten:

- herved undlod at fastslå den af Safa Nicu Sepahan Co. lidt økonomiske skade og tilkende erstatning herfor
- fastslog, at Safa Nicu Sepahan Co. havde lidt ikke-økonomisk skade, men kun tilkendte et vilkårligt lavt beløb på 50 000 EUR i erstatning for denne skade.

2. Domstolen udøver sin fulde prøvelsesret og træffer på grundlag af de oplysninger, der foreligger for den, følgende afgørelse:

Principalt:

- Safa Nicu Sepahan Co. tilkendes 5 662 737,40 EUR, med tillæg af renter, i erstatning for den økonomiske skade, der er lidt som følge af en alvorlig tilsidesættelse af en retsregel og som følge af Rådet for Den Europæiske Unions retsstridige adfærd.
- Safa Nicu Sepahan Co. tilkendes 2 000 000 EUR, med tillæg af renter, i erstatning for den ikke-økonomiske skade, der er lidt som følge af en alvorlig tilsidesættelse af en retsregel og som følge af Rådet for Den Europæiske Unions retsstridige adfærd.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale de retsomkostninger og andre omkostninger, som appellanten har afholdt i forbindelse med denne appel, herunder de i forbindelse med den oprindelige sag for Retten afholdte omkostninger, med tillæg af renter.

Subsidiært:

- Safa Nicu Sepahan Co. tilkendes et efter ret og billighed fastsat beløb, med tillæg af renter, i erstatning for den økonomiske skade, der er lidt som følge af en alvorlig tilsidesættelse af en retsregel og som følge af Rådet for Den Europæiske Unions retsstridige adfærd.
- Safa Nicu Sepahan Co. tilkendes et efter ret og billighed fastsat beløb, dog ikke under 50 000 EUR, med tillæg af renter (som allerede tilkendt ved den appellerede dom fra Retten), i erstatning for den ikke-økonomiske skade, der er lidt som følge af en alvorlig tilsidesættelse af en retsregel og som følge af Rådet for Den Europæiske Unions retsstridige adfærd.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale de retsomkostninger og andre omkostninger, som Safa Nicu Sepahan Co. har afholdt i forbindelse med denne appel, herunder de i forbindelse med den oprindelige sag for Retten afholdte omkostninger, med tillæg af renter.

Mere subsidiært:

3. Sagen hjemvises til Retten til fornyet prøvelse af erstatningens størrelse og til afsigelse af en ny dom til fordel for Safa Nicu Sepahan Co.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen af den dom, som Retten afsagde den 25. november 2014, anført to anbringender, der begge indeholder flere argumenter:

- Med det første appelanbringende har appellanten på grundlag af følgende argumenter gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl i den appellerede doms præmis 93-149 ved herved at forkaste appellans påstand om fuld erstatning for økonomisk skade, selv om Retten havde anerkendt og erkendt, at appellanten faktisk havde lidt økonomisk skade som følge af Unionens alvorlige retsstridige adfærd:
- I henhold til dommen er appellanten i strid med artikel 340, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der begge fastsætter princippet om fuld erstatning, ikke blevet tilkendt nogen erstatning for skade forvoldt af Unionen eller dens ansatte.
- Endvidere udgør dommen et indgreb i proportionalitetsprincippet og princippet om en retfærdig behandling og en nægtelse af adgang til domstolsprøvelse, for så vidt som der ved dommen ikke blev tilkendt nogen erstatning for økonomisk skade, selv om det var blevet fastslået, at denne skade forelå.
- Dommen udgør desuden et indgreb i loven gennem en åbenbar fordrejning af de faktiske omstændigheder og beviserne, og den ved dommen foretagne forkastelse af appellans erstatning i det hele er baseret på en mangelfuld, ulogisk og selvmodsigende argumentation.
- Hvad angår det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl i den appellerede doms præmis 92 og 149, da den anså et beløb på 50 000 EUR for en passende erstatning. Retten har således tilsidesat begrundelsespligten, proportionalitetsprincippet og princippet om at betale en erstatning, der svarer til den faktiske skade og de faktiske omkostninger, hvilket førte til et vilkårligt og ulovligt resultat.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 6. februar 2015 —
Séline Affum (giftenavn Amissah) mod Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d'appel
de Douai**

(Sag C-47/15)

(2015/C 118/24)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Séline Affum (giftenavn Amissah)

Sagsøgt: Préfet du Pas de Calais og Procureur général de la Cour d'appel de Douai

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 2, i direktiv 2008/115/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at en tredjelandsstatsborger opholder sig ulovligt på en medlemsstats område og af den grund er omfattet af direktivets anvendelsesområde i henhold til direktivets artikel 2, stk. 1, når den pågældende tredjelandsstatsborger kun er på gennemrejse som passager i en bus, der befinder sig på en medlemsstats område, når denne bus afgår fra en medlemsstat, der indgår i Schengenområdet, og ankommer i en anden medlemsstat?

- 2) Skal direktivets artikel 6, stk. 3, fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national lovgivning, der straffer en tredjelandstatsborgers ulovlige indrejse med fængselsstraf, når en anden medlemsstat kan tilbagetage den pågældende tredjelandstatsborger i henhold til en aftale eller en ordning, der er indgået med denne medlemsstat før direktivets ikrafttrædelse?
- 3) Afhængig af svaret på det foregående spørgsmål skal direktivet da fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, der straffer en tredjelandstatsborgers ulovlige indrejse med fængselsstraf under de samme betingelser som dem, der ifølge Den Europæiske Unions Domstols dom af 6. december 2011, Achughbabian (C-329/11) ⁽²⁾ gælder for ulovligt ophold, og hvorefter der ikke stilles krav om, at udlændingen forinden har været undergivet tvangsforanstaltninger i henhold til direktivets artikel 8, og at frihedsberøvelsen har haft en bestemt varighed?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16.12.2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348, s. 98).

⁽²⁾ EU:C:2011:807

Appel iværksat den 6. februar 2015 af Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 25. november 2014 i forenede sager T-426/10, T-575/10 og T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías mod Kommissionen

(Sag C-53/15 P)

(2015/C 118/25)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. (ved abogados F. González Díaz og A. Tresandi Blanco)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 25. november 2014 i forenede sager T-426/10, T-575/10 og T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías mod Kommissionen, ophæves i medfør af artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i såvel den foreliggende sag som i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat et enkelt anbringende til støtte for appellen.

Appellanten har gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved bedømmelsen af Moreda-Riviere Trefilerías, SA's søgsmålsinteresse både med hensyn til annullationssøgsmålet i sag T-575/10 til prøvelse af Kommissionens afgørelse af 30. september 2010 om ændring af afgørelse K(2010) 4387 endelig om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 (sag COMP/38 344 — Forspændingsstål) og med hensyn til tilpasningen af de søgsmålsanbringender og påstande, der er fremsat i sag T-426/10 med hensyn til Kommissionens afgørelse af 30. september 2010 om ændring af afgørelse K(2010) 4387 endelig om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 (sag COMP/38 344 — Forspændingsstål).

Appel iværksat den 6. februar 2015 af Trefilerías Quijano, S.A. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 25. november 2014 i forenede sager T-427/10, T-576/10 og T-439/12, Trefilerías Quijano mod Kommissionen

(Sag C-54/15 P)

(2015/C 118/26)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Trefilerías Quijano, S.A. (ved abogados F. González Díaz og A. Tresandi Blanco)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 25. november 2014 i forenede sager T-427/10, T-576/10 og T-439/12, Trefilerías Quijano mod Kommissionen, ophæves i medfør af artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i såvel den foreliggende sag som i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat et enkelt anbringende til støtte for appellen.

Appellanten har gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved bedømmelsen af Trefilerías Quijano SA's søgsmålsinteresse både med hensyn til annullationssøgsmålet i sag T-576/10 til prøvelse af Kommissionens afgørelse af 30. september 2010 om ændring af afgørelse K(2010) 4387 endelig om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 (sag COMP/38.344 — Forspændingsstål) og med hensyn til tilpasningen af de søgsmålsanbringender og påstande, der er fremsat i sag T-427/10 med hensyn til Kommissionens afgørelse af 30. september 2010 om ændring af afgørelse K(2010) 4387 endelig om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 (sag COMP/38.344 — Forspændingsstål).

Appel iværksat den 6. februar 2015 af Trenzas y Cables de Acero PSC, S.L. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 25. november 2014 i de forenede sager T-428/10 og T-577/10 samt sag T-441/12, Trenzas y Cables de Acero mod Kommissionen

(Sag C-55/15 P)

(2015/C 118/27)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Trenzas y Cables de Acero PSC, S.L. (ved abogados F. González Díaz og A. Tresandi Blanco)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 25. november 2014 i de forenede sager T-428/10 og T-577/10 samt sag T-441/12, *Trenzas y Cables de Acero* mod Kommissionen, ophæves i henhold til artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med såvel den foreliggende sag som sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har appellanten fremført et eneste anbringende.

Appellanten har gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved vurderingen af *Trenzas y Cables de Acero PSC's* søgsmålsinteresse både i forbindelse med annullationssøgsmålet i sag T-577/10 til prøvelse af Kommissionens beslutning af 30. september 2010 om ændring af beslutning K(2010) 4387 endelig om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 (sag COMP/38.344 — Forspændingsstål), og tilpasningen af anbringenderne og påstandene i sag T-428/10 i forhold til Kommissionens beslutning af 30. september 2010 om ændring af beslutning K(2010) 4387 endelig om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 (sag COMP/38.344 — Forspændingsstål).

Appel iværksat den 6. februar 2015 af Global Steel Wire, S.A. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 25. november 2014 i de forenede sager T-429/10 og T-578/10 samt sag T-438/12, Global Steel Wire mod Kommissionen

(Sag C-56/15 P)

(2015/C 118/28)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Global Steel Wire, S.A. (ved advokater F. González Díaz og A. Tresandi Blanco)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 25. november 2014 i de forenede sager T-429/10 og T-578/10 samt sag T-438/12, *Global Steel Wire* mod Kommissionen, ophæves i henhold til artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med såvel den foreliggende sag som sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel har appellanten fremført et eneste anbringende.

Appellanten har gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved vurderingen af Global Steel Wires søgsmålsinteresse både i forbindelse med annullationssøgsmålet i sag T-578/10 til prøvelse af Kommissionens beslutning af 30. september 2010 om ændring af beslutning K(2010) 4387 endelig om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 (sag COMP/38.344 — Forspændingsstål), og tilpasningen af anbringenderne og påstandene i sag T-429/10 i forhold til Kommissionens beslutning af 30. september 2010 om ændring af beslutning K(2010) 4387 endelig om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 (sag COMP/38.344 — Forspændingsstål).

RETTE

Rettens dom af 26. februar 2015 — Pangyrus mod KHIM — RSVP Design (COLOURBLIND)

(Sag T-257/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket COLOURBLIND — ordtegnet COLOURBLIND — absolut registreringshindring — ond tro foreligger ikke — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ingen erhvervsmæssig anvendelse af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009)

(2015/C 118/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pangyrus Ltd (York, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor S. Clubb og M. Lindsay, QC)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: RSVP Design Ltd (Brookfield, Det Forenede Kongerige) (først ved solicitor M. Blair, dernæst ved solicitor J. MacKenzie)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. marts 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 751/2009-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Pangyrus Ltd og RSVP Design Ltd.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Pangyrus Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 16.7.2011.

Rettens dom af 26. februar 2015 — Sabbagh mod Rådet

(Sag T-652/11) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — åbenbart urigtigt skøn — ansvar uden for kontraktforhold)

(2015/C 118/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bassam Sabbagh (Damaskus, Syrien) (ved advokaterne M.A. Bastin og J.M. Salva)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen et S. Kyriakopoulou, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1151/2011 af 14. november 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 296, s. 3), af afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien og om ophævelse af afgørelse 2011/273/FUSP (EUT L 319, s. 56), og af Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning (EU) nr. 442/2011 (EUT L 16, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, dels påstand om betaling af erstatning for den lidte skade.

Konklusion

- 1) Påstanden om annullation af de af Rådets gennemførelsesforordninger, der ligger efter vedtagelsen af Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning nr. 442/2011, afvises.
- 2) For så vidt som disse retsakter vedrører Bassam Sabbagh, annulleres:
 - Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1151/2011 af 14. november 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 442/2011.
 - Afgørelse 2011/782/FUSP af 1. december 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien og om ophævelse af afgørelse 2011/273/FUSP.
 - Forordning nr. 36/2012.
- 3) Virkningerne af de annullerede afgørelser og forordninger opretholdes for så vidt angår Bassam Sabbagh indtil udløbet af appelfristen eller, såfremt appel iværksættes inden for denne frist, indtil stadfæstelse eller afvisning af appellen.
- 4) Påstanden om erstatning tages ikke til følge.
- 5) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Bassam Sabbagh afholdte omkostninger.
- 6) Bassam Sabbagh bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 58 af 25.2.2012.

Rettens dom af 26. februar 2015 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-135/12) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — pensioner — støtte vedrørende reform af finansieringen af pensioner til tjenestemandsansatte i France Télécom — nedsættelse af den modydelse, som France Télécom skal betale til staten — afgørelse, hvorved støtten erklæres forenelig med det indre marked på visse betingelser — fordel)

(2015/C 118/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (først ved E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter og J. Rossi, dernæst ved D. Colas Diégo og R. Coesme, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky, L. Flynn og D. Crespan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2012/540/EU af 20. december 2011 om statsstøtte C 25/08 (ex NN 23/08) — reform af finansieringen af pensioner til tjenestemandsansatte i France Télécom indført af Den Franske Republik til fordel for France Télécom (EUT 2012 L 279, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 174 af 16.6.2012.

Rettens dom af 26. februar 2015 — Orange mod Kommissionen

(Sag T-385/12) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — pensioner — støtte vedrørende reform af finansieringen af pensioner til tjenestemandsansatte i France Télécom — nedsættelse af den modydelse, der skal betales til staten af France Télécom — afgørelse, der under visse betingelser erklærer støtten forenelig med det indre marked — fordel — selektiv karakter — konkurrencebegrænsning — ret til forsvar)

(2015/C 118/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Orange, tidligere France Télécom (Paris, Frankrig) (ved advokaterne S. Hautbourg og S. Cochard-Quesson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, D. Grespan og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2012/540/EU af 20. december 2011 om statsstøtte C 25/08 (ex NN 23/08) — reform af finansieringen af pensioner til tjenestemandsansatte i France Télécom indført af Den Franske Republik til fordel for France Télécom (EUT 2012 L 279, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Orange bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 13.10.2012.

Retten dom af 25. februar 2015 — Polen mod Kommissionen(Sag T-257/13) ⁽¹⁾

(EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, som er udelukket fra finansiering — udvikling af landdistrikterne — udgifter afholdt af Polen — artikel 7 i forordning (EF) nr. 1258/1999 — artikel 31 i forordning (EF) nr. 1290/2005 — kontrollens effektivitet — begrundelsespligt — subsidiaritetsprincippet)

(2015/C 118/33)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (B. Majczyna og D. Krawczyk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi og A. Szmytkowska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/123/EU af 26. februar 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 67, s. 20), for så vidt angår den af Republikken Polen iværksatte foranstaltning »Førtidspension«

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Republikken Polen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Retten dom af 26. februar 2015 — Litauen mod Kommissionen(Sag T-365/13) ⁽¹⁾

(EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — foranstaltninger til udvikling af landdistrikter — »naturbetingede ulemper« og miljøvenligt landbrug — kontrollens tilstrækkelighed — faste finansielle korrektioner — proportionalitet)

(2015/C 118/34)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Republikken Litauen (ved D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė og A. Petrauskaitė, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Steiblytė og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/214/EU af 2. maj 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 123, s. 11).

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/214/EU af 2. maj 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres for så vidt angår pålæggelsen af en finansiel korrektion på 5 % med hensyn til de miljøvenlige landbrugsforanstaltninger, som er forbundet med kriteriet vedrørende brug af gødning.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Republikken Litauen og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 284 af 28.9.2013.

Rettens dom af 26. februar 2015 — Costa Crociere mod KHIM — Guerlain (SAMSARA)

(Sag T-388/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket SAMSARA — tidligere EF-ordmærke SAMSARA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 118/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Costa Crociere SpA (Genova, Italien) (ved advokaterne A. Vanzetti, S. Bergia og G. Sironi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Guerlain SA (Levallois-Perret, Frankrig) (ved advokaterne C. Costa og M. Baccarelli)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. maj 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2049/2011-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Guerlain SA og Costa Crociere SpA.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Costa Crociere SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 298 af 12.10.2013.

Rettens dom af 26. februar 2015 — 9Flats mod KHIM — Tibesoca (9flats.com)

(Sag T-713/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket 9flats.com — det ældre nationale figurmærke 50flats — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 118/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: 9Flats GmbH (Hamborg, Tyskland) (ved advokat H. Stoffregen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved A. Pohlmann og derefter ved S. Hanne, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Tibesoca, SL (Valencia, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 25. oktober 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1671/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Tibesoca, SL og 9Flats GmbH

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) 9Flats GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 1.3.2014.

Rettens dom af 25. februar 2015 — Walton mod Kommissionen

(Sag T-261/14 P) ⁽¹⁾

»Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — afvisning af sagen i første instans — den midlertidigt ansattes opsigelse af sin stilling — Kommissionens fordring på appellanten som følge af dennes opsigelse — retskraft — afgørelser, som er blevet endelige, da de ikke er blevet indbragt for en domstol«

(2015/C 118/37)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Robert Walton (Oxford, Det Forenede Kongerige) (ved advokat F. Moyse)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og A.-C. Simon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten for EU-personalesager (Tredje Afdeling) den 27. februar 2014, Walton mod Kommissionen (F-32/13, Sml. Pers, EU:F:2014:37), med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Robert Walton bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Europa-Kommissionen har afholdt i forbindelse med sagen i nærværende instans.

(¹) EUT C 235 af 21.7.2014.

Sag anlagt den 17. december 2014 — Banco Espírito Santo mod Kommissionen**(Sag T-814/14)**

(2015/C 118/38)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Banco Espírito Santo, S.A. (ved advokaterne M. Gorjão-Henriques og L. Bordalo e Sá)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Punkt 9 og 18 i bilag II til Kommissionens afgørelse K(2014) 5682 endelig af 3. august 2014, Statsstøtte SA.39250 (2014/N) — Portugal, *resolution of Banco Espírito Santo, S.A.*, annulleres, for så vidt som sagsøgeren (Banco Espírito Santo, S.A. [BES]) er pålagt eller kan anses for at være pålagt ansvaret for at betale vederlaget til *Monitoring Trustee* samt alle andre omkostninger forbundet med denne *Monitoring Trustee*.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af retsreglerne for traktatens anvendelse — BES er pålagt udgifterne forbundet med tilsyn med opfyldelsen af de forpligtelser, som Den Portugisiske Republik har påtaget sig:
 - BES er pålagt forpligtelser vedrørende tredjemands handlinger uden at have givet samtykke hertil eller være begunstiget heraf, og uden at disse handlinger er valgt ved anvendelse af kriterier, som sikrer, at princippet om at vælge den økonomisk mest fordelagtige løsning overholdes, med deraf følgende eventuelt tab for BES' kreditorer og aktiehavere.

- I henhold til den anfægtede afgørelse skal *Monitoring Trustee* udpeges af afviklingsfonden. Såfremt det imidlertid alene påhviler Den Portugisiske Republik at udpege en enkelt *Monitoring Trustee*, forekommer det ikke acceptabelt, at omkostningerne til dennes vederlag i sin helhed pålægges BES. Denne mulighed ser bort fra de underliggende principper for offentlig støtte: (i) styrke den fordel, som overgangsinstituttet er begunstiget af, ved at fritage det for udgifterne til afviklingen, som det ellers skulle have afholdt i henhold til gældende ret; (ii) begrænse konkurrencen til fordel for overgangsinstituttet ved at fritage det for de udgifter, som ikke var opgjort i godkendelsen af den offentlige støtte.
 - EU-lovgivningen på området for offentlig støtte giver ingen hjemmel, der begrundes, at BES, der som det bemærkes, hverken er adressat for afgørelsen eller begunstiget af støtten, pålægges vederlaget til *Monitoring Trustee*.
 - I forordning (EU) nr. 806/2014 om den fælles afviklingsmekanisme, der finder anvendelse fra 2016, fastsættes intet herom, selv om den i sin artikel 19 fastsætter regler for *Monitoring Trustee*. Der findes heller ikke flere præciseringer i forordning nr. 1093/2010 eller i direktiv 2014/59/EU, hvis frist for gennemførelse endnu ikke er udløbet.
 - Inden for EU-retten og som led i Europa-Kommissionens Generaldirektorat for konkurrences virksomhed, som er den ansvarlige tjenestegren for den retsakt, der udmøntede sig i den anfægtede afgørelse, findes der faste fortolkningsbestemmelser for *Monitoring Trustee* og for dennes vederlag, der kan tjene til at udfylde manglerne i forudsigeligheden af den heri betragtede situation, navnlig hvad angår *Monitoring Trustees* vederlags kvantitative opbygning, som skal følge af en aftale mellem parterne, uden at det påvirker Europa-Kommissionens godkendelse og den nødvendige uafhængighed og de midler, der skal gives.
 - Europa-Kommissionen kan ikke pålægge sagsøgeren den måde, hvorpå *Monitoring Trustees* vederlag i praksis skal behandles, hvorfor dens afgørelse om at pålægge denne økonomiske byrde bindende (dvs. uden BES' forudgående accept af endsiges dets størrelse) hverken har hjemmel i forordning (EU) nr. 806/2014 eller i nogen anden lovtæst.
 - I den anfægtede afgørelse fastslog Europa-kommissionen blot, at det påhviler *Bad Bank* at betale *Monitoring Trustee*, og at denne betaling skal opbygges, »således at den ikke indskrænker *Monitoring Trustees* uafhængighed og effektivitet under udøvelsen af sine beføjelser«. Der gives således hverken en konkret definition af vederlagets opbygning, navnlig hvordan dette skal behandles i praksis, eller af dets grænser.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet og princippet om, at myndigheder er bundet af deres egne afgørelser.
- Kommissionen har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet og princippet om, at myndigheder er bundet af deres egne afgørelser, for så vidt den har pålagt eller den kan anses for at have pålagt BES omkostningerne forbundet med *Monitoring Trustee*.
 - Den ovenstående konklusion er så meget desto mere relevant, når det fastslås, at BES, der er tredjepart i forhold til afgørelsen, var fuldstændig udelukket fra proceduren for kontrahering af *Monitoring Trustee*, hvorfor BES ikke uden at påvirke den ved afgørelsen krævede uafhængighed og midler kunne sikre, at den overholdt sig ansvar (og dennes sikkerhedshaveres og administratorers ansvar) med henblik på at opnå, at dette tilsyn med forpligtelserne udgjorde en mindre økonomisk byrde for BES.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet:

- Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet, idet den har pålagt BES ensidigt og fuldstændigt at påtage sig omkostninger, som — under hensyn til BES' aktuelle situation som en enhed, der er underlagt en afviklingsforanstaltning — ikke blot er meget byrdefulde og betydelige, men ligeledes overskrider grænserne for proportionalitet i snæver forstand.
- Dette gælder efter BES' opfattelse navnlig for så vidt som ansvaret for disse omkostninger, når den portugisiske stat ikke påtager sig det, falder tilbage på Europa-Kommissionen selv i medfør af dens eget ansvar inden for området for afvikling af bankenheder og de forpligtelser, som medlemsstaterne har påtaget sig som led i disse foranstaltninger.

Sag anlagt den 8. januar 2015 — Auyantepui Corp. mod KHIM — Magda Rose (Mr Jones)

(Sag T-8/15)

(2015/C 118/39)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Auyantepui Corp., SA (Panama, Panama) (ved advokat E. Manresa Medina)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Magda Rose GmbH & Co. KG (Wien, Østrig)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Auyantepui Corp., SA

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »Mr Jones« — EF-varemærkeansøgning nr. 10 669 794

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. oktober 2014 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 49/2014-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og registrering af varemærket tillades.
- Harmoniseringskontoret og — såfremt selskabet intervenserer — Magda Rose GmbH & Co. KG tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.
-

Appel iværksat den 20. januar 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. november 2014 i sag F-2/12, Hristov mod Kommissionen og EMA

(Sag T-26/15 P)

(2015/C 118/40)

Processprog: bulgarsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J. Currall, N. Nikolova og C. Petrova, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Emil Hristov og Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)

Appellantens påstande

- Personalerettens dom af 13. november 2014 i sag F-2/12, Hristov mod Kommissionen og EMA, ophæves.
- Sagen hjemvises til Personaleretten til afgørelse af de yderligere anbringender.
- Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender.

- Personaleretten har tilsidesat EU-retten, idet den har tillagt det almindelige princip om god forvaltningsskik en rækkevidde, som det ikke har.
- Subsidiært gøres det gældende, at Personaleretten har tilsidesat proportionalitetsprincippet, idet den, før den afsagde sin annullationsdom, ikke havde prøvet, om den manglende hensyntagen til princippet om god forvaltningsskik kunne påvirke den anfægtede afgørelses indhold.
- Mere subsidiært gøres det gældende, at Personaleretten under alle omstændigheder har tilsidesat EU-retten, idet den i den foreliggende sag ikke har taget hensyn til afvejningen af de berørte interesser og ikke har begrænset følgerne af sin dom.

Appel iværksat den 20. januar 2015 af Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) til prøvelse af Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 13. november 2014 i sag F-2/12, Hristov mod Kommissionen og EMA

(Sag T-27/15 P)

(2015/C 118/41)

Processprog: bulgarsk

Parter

Appellant: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (ved J. Currall, N. Nikolova og C. Petrova, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Emil Hristov og Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Personalerettens dom af 13. november 2014 i sag F-2/12, Hristov mod Kommissionen og EMA, ophæves.
- Sagen hjemvises til Personaleretten til afgørelse af de yderligere anbringender.
- Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fire anbringender.

- Personaleretten har tilsidesat EU-retten, idet den har tillagt det almindelige princip om god forvaltningsskik en rækkevidde, som det ikke har.
- Subsidiært gøres det gældende, at Personaleretten har tilsidesat proportionalitetsprincippet, idet den før den afsagde sin annullationsdom ikke havde prøvet, om den manglende hensyntagen til princippet om god forvaltningsskik kunne påvirke den anfægtede afgørelses indhold.
- Mere subsidiært gøres det gældende, at Personaleretten under alle omstændigheder har tilsidesat EU-retten, idet den i den foreliggende sag ikke har taget hensyn til afvejningen af de berørte interesser og ikke har begrænset følgerne af sin dom.
- Mest subsidiært gøres det gældende, at Personaleretten har tilsidesat EU-retten, idet den fastslog, at den omstændighed at Kommissionens afgørelse er behæftet med fejl, nødvendigvis medfører, at EMA's afgørelse er behæftet med fejl.

Sag anlagt den 3. februar 2015 — PAN Europe mod Kommissionen

(Sag T-51/15)

(2015/C 118/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat B. Klootra)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 24. november 2014 med journalnummer Ares (2014)3900631 (»den anfægtede afgørelse«), hvori Kommissionen for størstedelens vedkommende bekræftede sin afgørelse af 3. juni 2014 med journalnummer Ares (2014)2150615, hvori Kommissionen traf afgørelse vedrørende PAN Europe's anmodning om aktindsigt af 3. januar 2014 (registreret af Kommissionen den 6.1.2014), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende, hvormed det gøres gældende, at Kommissionen ved at vedtage den anfægtede afgørelse tilsidesatte og anvendte forordning (EF) nr. 1367/2006 fejlagtigt eller kun delvist, idet
 - Kommissionen tilsidesatte artikel 2, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1367/2006, idet den overså den faktiske omstændighed, at de oplysninger, der blev anmodet om aktindsigt i, udgør miljøoplysninger
 - Kommissionen tilsidesatte artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1367/2006 og artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001, idet den ikke fortolkede begrundelsen for afslaget i artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, andet punktum, i Århuskonventionen og/eller på en tilstrækkeligt restriktiv måde, idet den ikke afvejede de specifikke interesser i beskyttelsen af beslutningsprocessen, som Kommissionen har gjort gældende, over for den almene interesse i udbredelsen af miljøoplysninger og idet den ikke angav en tilstrækkelig begrundelse for afslaget
 - Kommissionen tilsidesatte artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1367/2006 og artikel 4 i forordning nr. 1049/2001, idet den ikke specifikt og individuelt undersøgte de dokumenter, der er henvist til i anmodningen om aktindsigt, og idet den ikke i forhold til hvert specifikt dokument begrundede, hvorfor det ikke skulle offentligøres.
2. Andet anbringende, hvormed det gøres gældende, at Kommissionen ved at vedtage den anfægtede afgørelse tilsidesatte forordning (EF) nr. 1049/2001, og særligt artikel 4 i den forordning og/eller mere specifikt denne forordnings artikel 4, stk. 3, idet den ikke beviste, at den anførte grund til afslag finder anvendelse, ikke afvejede de interesser, der blev tjent ved en udbredelse af oplysningerne, og fejlagtigt og under tilsidesættelse af artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001 ikke specifikt og individuelt undersøgte de dokumenter, der er henvist til i anmodningen om aktindsigt.

Sag anlagt den 2. februar 2015 — Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mod KHIM (Brauwelt)

(Sag T-56/15)

(2015/C 118/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG (Nürnberg, Tyskland) (ved advokat M. Höfler)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Brauwelt« — registreringsansøgning nr. 12 038 551

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. december 2014 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1121/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 4. februar 2015 — Trajektna luka Split mod Kommissionen**(Sag T-57/15)**

(2015/C 118/44)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Trajektna luka Split d.d. (Split, Kroatien) (ved advokaterne M. Bauer, H. J. Freund og S. Hankiewicz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse K(2013) 7285 endelig — Kroatien — Påstået støtte til Jadrolinija af 15. oktober 2014 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger.
- Sagen hjemvises til Europa-Kommissionen til yderligere undersøgelse og fornyet afgørelse.
- Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at der foreligger et åbenbart urigtigt skøn og en retlig fejl med tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen fastslog, at den omtvistede foranstaltning ikke udgør statsstøtte, eftersom der blev anvendt en fejlagtig test til at afgøre, om der blev anvendt statsmidler.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at der foreligger et åbenbart urigtigt skøn og en retlig fejl med tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen fastslog, at den omtvistede foranstaltning ikke udgør statsstøtte, eftersom der ikke blev anvendt statsmidler.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at der foreligger en åbenbar retlig fejl, med tilsidesættelse af princippet i artikel 107, stk. 1, TEUF, sammenholdt med artikel 106, stk. 1, TEUF, idet der ikke blev taget hensyn til artikel 106, stk. 1, TEUF.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift med tilsidesættelse af artikel 10, stk. 2, i forordning nr. nr. 659/1999 ⁽¹⁾, idet Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad har gjort brug af sine undersøgelsesbeføjelser i henhold til denne bestemmelse.

5. Med det femte anbringende gøres gældende, at der foreligger et åbenbart urigtigt skøn, idet Kommissionen ikke indledte en formel undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 659/1999.
6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, idet Kommissionen ikke gav en tilstrækkelig begrundelse i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF med hensyn til, at der ikke forelå statsmidler og til artikel 106, stk. 1, sammenholdt med artikel 107, stk. 1, TEUF.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 4. februar 2015 — Ludwig Bertram mod KHIM — Seni Vita (Sanivita)

(Sag T-58/15)

(2015/C 118/45)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Ludwig Bertram GmbH (Isernhagen, Tyskland) (ved advokat V. Rust-Sorge)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Seni Vita OHG (Bayreuth, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Ludwig Bertram GmbH

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærket nr. 9949959

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. november 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1087/2013-1)

Påstande

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. februar 2015 — Polo Club mod KHIM — Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN)

(Sag T-67/15)

(2015/C 118/46)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Polo Club (Gassin, Frankrig) (ved advokat D. Masson)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Lifestyle Equities CV (Amsterdam, Nederlandene)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Polo Club

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN« — registreringsansøgning nr. 10 525 137

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. november 2014 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1882/2013-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og det ansøgte varemærke registreres i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. februar 2015 — Trajektna luka Split mod Kommissionen

(Sag T-70/15)

(2015/C 118/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Trajektna luka Split d.d. (Split, Kroatien) (ved advokaterne M. Bauer, H. Freund og S. Hankiewicz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse K(2014) 9236 af 28. november 2014 i sag AT.401999 Port of Split annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger.
- Sagen hjemvises til Kommissionen med henblik på, at der foretages yderligere undersøgelser og træffes en ny afgørelse.

— Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om et åbenbart urigtigt skøn og en retlig fejl, idet Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til at behandle en klage, eftersom den har foretaget en ukorrekt bedømmelse af Den Europæiske Unions interesser med hensyn til alle de tre grunde, som Kommissionen har påberåbt sig.
2. Andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn og en retlig fejl, idet Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til at behandle en klage, idet den navnlig har undladt at tage hensyn til alle relevante faktiske og retlige omstændigheder.

Sag anlagt den 12. februar 2015 — Jaguar Land Rover mod KHIM — Nissan Jidosha (Land Glider)

(Sag T-71/15)

(2015/C 118/48)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Jaguar Land Rover Ltd (Coventry, Det Forenede Kongerige) (ved advokat R. Ingerl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Nissan Jidosha KK (Yokohama-shi, Kanagawa-ken, Japan)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Nissan Jidosha KK

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Land Glider« — EF-varemærkeansøgning nr. 8 324 196

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. december 2014 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1415/2013-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 17. februar 2015 — Aston Martin Lagonda mod KHIM (gengivelse af et gitter anbragt på forenden af et motorkøretøj)

(Sag T-73/15)

(2015/C 118/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Det Forenede Kongerige) (ved Solicitor D. Farnsworth,)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærket (gengivelse af et gitter anbragt på forenden af et motorkøretøj) — registreringsansøgning nr. 12 218 426

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. december 2014 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1796/2014-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den stadfæstede undersøgerens konklusion, hvorefter det ansøgte varemærke *prima facie* manglede fornødent særpræg for de omhandlede varer og tjenesteydelser.
- Det fastslås, at EF-varemærkeansøgning nr. 12 218 426 skal offentliggøres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. februar 2015 — ROD Leichtmetallräder mod KHIM — Rodi TR (ROD)

(Sag T-75/15)

(2015/C 118/50)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger ROD Leichtmetallräder GmbH (Weiden in der Oberpfalz, Tyskland) (ved advokaterne J. Hellenbrand og J. Biener)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Rodi TR, SL (Lleida, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: ROD Leichtmetallräder GmbH

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »ROD« — EF-varemærke nr. 5 694 989

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 17. december 2014 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 281/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Afgørelse vedtaget den 22. november 2013 af annullationsafdelingen ved Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 65, stk. 2, sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af væsentlige formelle mangler — tilsidesættelse af regel 39, stk. 3, og regel 37, litra b), nr. ii), i forordning nr. 2868/95.

Sag anlagt den 12. februar 2015 — Tronios Group International mod KHIM — British Sky Broadcasting Group (SkyTec)

(Sag T-77/15)

(2015/C 118/51)

Stævningen affattet på nederlandsk

Parter

Sagsøger: Tronios Group International BV (Breda, Nederlandene) (ved advokaterne R. van Leeuwen og H. Klingenberg)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: British Sky Broadcasting Group plc (Isleworth, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Tronios Group International BV.

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »SkyTec«

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. november 2014 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1681/2013-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og den af British Sky Broadcasting Group indgivne ugyldighedsbegæring forkastes.
- British Sky Broadcasting Group tilpligtes at betale sagens omkostninger i forbindelse med både denne sag og sagen for Harmoniseringskontoret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 54, stk. 2, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. februar 2015 — Olympus Medical Systems mod KHIM (3D)

(Sag T-79/15)

(2015/C 118/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Olympus Medical Systems Corp. (Tokyo, Japan) (ved advokaterne A. Ebert Weidenfeller og C. Opatz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »3D« — registreringsansøgning nr. 12 598 538

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. december 2014 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1708/2014-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 20. februar 2015 — Facchinello mod KHIM — Olimpia Splendid (Synthesis)

(Sag T-81/15)

(2015/C 118/53)

Stævningen affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Danila Facchinello (Molinella, Italien) (ved advokat F. Torlontano)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Olimpia Splendid SpA (Gualtieri, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Danila Facchinello

Det omtvistede varemærke: Et EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Synthesis« — EF-varemærke nr. 2 871 069

Sagen for Harmoniseringskontoret: Fortabelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. november 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2169/2013-1)

Påstande

- Afgørelse truffet den 21. november 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret annulleres, og derfor erklæres EF-varemærket Synthesis ikke for fortabt for så vidt angår varerne i klasse 11 (apparater til luftkonditionering).
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger til fordel for sagsøgeren.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i EF-varemærkeforordningen for så vidt som Første Appelkammer erklærede varemærket for fortabt, idet det fandt, at de af varemærkeindehaveren fremlagte beviser ikke godtgjorde, at der var gjort reel brug af varemærket.

Sag anlagt den 18. februar 2015 — Laboratorios Thea mod KHIM — Sebapharma (Sebacur)

(Sag T-84/15)

(2015/C 118/54)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Laboratorios Thea, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat D. Mallo Saint-Jalmes)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sebapharma GmbH & Co. KG (Boppard, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Laboratorios Thea, SA

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Sebacur« — EF-varemærkeansøgning nr. 10 554 194

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. december 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2403/2013-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den ikke efterkom sagsøgerens begæring om at ophæve indsigelsesafdelingens afgørelse og pålagde sagsøgeren at godtgøre Sebapharma GmbH & Co. 550 EUR.
- Den tabende part tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 19. februar 2015 — Alfa Wassermann Hungary mod KHIM — Pharma Mar (YLOELIS)

(Sag T-85/15)

(2015/C 118/55)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Alfa Wassermann Hungary kft (Budapest, Ungarn) (ved advokaterne M. Best, U. Pfléghar og S. Schäffner)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Pharma Mar, SA (Colmenar Viejo, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Alfa Wassermann Hungary kft

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »YLOELIS« — registreringsansøgning nr. 10 914 431

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. december 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1100/2014-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse og afgørelse truffet den 24. februar 2014 af indsigelsesafdelingen (indsigelsessag nr. B 2 066 184) annulleres.
- Indsigelse nr. B 2 066 184 forkastes i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret og indsigeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. februar 2015 — Niagara Bottling mod KHIM (NIAGARA)**(Sag T-89/15)**

(2015/C 118/56)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Niagara Bottling LLC (Ontario, De Forenede Stater) (ved M. Edenborough, QC)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Det omtvistede varemærke:* International registrering nr. 1 153 535, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket »NIAGARA«*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 12. december 2014 af Femte Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 784/2014-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. februar 2015 — Schoeller Corporation mod KHIM — Scope (SCOPE)**(Sag T-90/15)**

(2015/C 118/57)

*Stævningen affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Schoeller Corporation GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokat D. van Ackeren)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sqope SA (Luxembourg, Luxembourg)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Schoeller Corporation GmbH

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »SCOPE« — registreringsansøgning nr. 4 502 341

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 21. november 2014 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2381/2013-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse, for så vidt som den vedrører tjenesteydelserne finansielle analyser og levering af finansielle informationer.
- De tabende parter tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.
-

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 23. januar 2015 — ZZ mod EMA

(Sag F-9/15)

(2015/C 118/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (J.-N. Louis, R. Metz, N. de Montigny, D. Verbeke og T. Van Lysbeth)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen truffet af Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) om at suspendere sagsøgeren og påstand om betaling af en foreløbig erstatning på 1 EUR for det angiveligt lidte økonomiske og ikke-økonomiske tab.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af EMA's afgørelse af 31. marts 2014 om at placere sagsøgeren i »ikke-aktiv tjeneste« i en ubestemt periode.
 - Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren en foreløbig erstatning på 1 EUR for det lidte økonomiske og ikke-økonomiske tab.
 - EMA tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA